

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FÆDRENE ÆDE DRUER

Citation: Wied, Gustav: "Fædrene æde Druer. 1968", i Wied, Gustav: *Fædrene æde Druer. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 240.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied11val-shoot-idm140398128147040/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Fædrene æde Druer. 1968

ter og Vittigheder spredtes for alle Vinde, og en nyfigen og skadefro Hob dulgt og aabenlyst frydede sig over hans Hjems Ruin, her gik han selv fredsommeligt om, rolig og behersket, som vedkom den hele Vederstyggelighed slet ikke ham.

Det var til at ærgre sig pukkefrygget over! ... Men der kom da Gud være lovet Hans Henriksen og Kone fra Ravnholt ... og de stillede lige hen imod Nils ... saa nu *maatte* det da forhaabentlig ende med en Komedie!

Og man noterede med Tilfredshed, at det store Ar tværs over Godsejerens Næse, blev end rødere og kendeligere, da han fik Øje paa Parret ...!

Minka gik og lo og talte højt og pegede de Sager ud, som hendes Mand burde købe.

— Hyss! Der er Godsejeren! sagde Hans pludselig og vilde dreje af.

Men Nils rakte venligt smilende Haanden frem og sagde:

— Goddag, Hans Henriksen ...! Ja, nu er det *Dem*, der skal tage Kampen op her. Bed Vorherre hjælpe Dem, at De ikke farer i *mit* Køl vand!

Og da Hans stod stum uden Evne til at klare Øjeblikket, vendte Nils sig til Minka:

— Goddag, lille Frue ...! Saa De er ogsaa kommen til Auktion ...

— Ja—e ... stammede Minka rødmende. Det var deres første Møde efter hans Voldtægtsforsøg.

Men Nils klappede faderligt hendes buttede Kind og fortsatte:

— Ja, se nu at faa Manden til at købe saa meget som muligt ... saa bliver det da, hvor det hører hjemme.

Og han klappede hende engang til og gik smilende bort ...

— Satans ogsaa! mumlede Bønderne skuffet — Hva' gaar der af ham i Dag!

... Da torede Forvalter Larsen frem, lang og overmodig.

Han hilste højroset paa de omkringstaaende, medens han haanligt plirende saa' hen mod sin fordums Herre og Husbond:

— Saadan skal de ha' det, de Smørtyve! fniste han.

Nils Uldahl standsede sin Gang, da han hørte Forvalterens onde Fnisen.